

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

nr. 212.269 van 28 maart 2011

in de zaak A. 198.840/IX-7041

In zake : Johan RENDERS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Willem Van Betsbrugge en Els Vandebempt
kantoor houdend te 3300 Tienen
IVe Lansierslaan 70
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de politiezone BIERBEEK-BOUTERSEM-HOLSBEEK-
LUBBEEK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Benny Welkenhuysen
kantoor houdend te 3210 Lubbeek
Staatsbaan 168
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 15 januari 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 17 november 2010 van de korpschef van de lokale politiezone Bierbeek/Boutersem/Holsbeek/Lubbeek waarbij Johan Renders per 1 mei 2008 wordt afgedeeld naar de interventie.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 maart 2011.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Thierry Van Noorbeeck, die loco advocaat Willem Van Betsbrugge verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Karen Vanoverschelde, die loco advocaat Benny Welkenhuysen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is inspecteur van politie bij de lokale politie van de politiezone Bierbeek/Boutersem/Holsbeek/Lubbeek. Hij was tot 31 maart 2004 tewerkgesteld als “wijkinspecteur” te Boutersem.

Met een beslissing van de korpschef van 11 maart 2004 wordt de verzoeker gemuteerd naar de interventieploeg. Deze beslissing wordt door het politiecollege bevestigd op 24 maart 2004.

3.2. Tegen die beslissingen van 11 maart 2004 en 24 maart 2004 heeft de verzoeker zich bij de Raad van State voorzien. In het arrest nr. 199.971 van 25 januari 2010 heeft de Raad van State vastgesteld dat de beslissing van 11 maart 2004 op 3 april 2008 ingetrokken was, maar hij heeft het voorwerp van het beroep verlegd naar de beslissing van 3 april 2008 waarbij de verzoeker, “in

afwachting van een definitieve regeling”, naar de interventieploeg gedetacheerd werd en hij heeft het beroep, wat die beslissing betreft, niet gegrond verklaard.

3.3. Op de tijdelijke regeling, beslist op 3 april 2008, is op 30 april 2008 een definitieve regeling gevolgd: op die dag heeft de korpschef beslist om de verzoeker vanaf 1 mei 2008 met toepassing van artikel VI.II.85, 8° RPPol te herplaatsen van de functionaliteit wijkwerking Boutersem naar de functionaliteit interventie.

Deze definitieve regeling van 30 april 2008 is door de Raad van State vernietigd bij arrest nr. 207.837 van 4 oktober 2010.

3.4. Bij dienstnota van 17 november 2010 deelt de waarnemend korpschef aan de verzoeker mee:

“Betreft: HERPLAATSING per 01.05.2008

(...)

Onderwerp: vernietiging beslissing tot herplaatsing INP Johan Renders - detachering

Ondergetekende neemt kennis van het Arrest nummer 207.837 van de IXde Kamer van de Raad van State d.d. 4 oktober 2010 (in de zaak A. 188.777/IX-5969) inhoudende de vernietiging van de beslissing van 30 april 2008 van de waarnemend korpschef tot herplaatsing van INP Johan Renders per 1 mei 2008 van de functionaliteit ‘wijkwerking’ te Boutersem naar de functionaliteit ‘interventie’.

De uitvoering van voornoemd arrest heeft als gevolg dat INP Johan Renders opnieuw geplaatst wordt in de toestand die de zijne was vóór het nemen van de vernietigde beslissing. Op 29 april 2008, datum in kwestie, was betrokkene afgedeeld bij interventie.

Ondergetekende handelt in toepassing van artikel 44, derde lid, van de wet van 07 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus, overtuigd van de noodzaak om de continuïteit van de dienstverlening te verzekeren.”

Dit is de beslissing waarvan de vordering tot schorsing voorligt.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie van de verwerende partij

4. De verwerende partij stelt dat de vordering niet ontvankelijk is. Volgens haar is zij niet gericht tegen een vernietigbare beslissing, aangezien de korpschef alleen maar de toestand van de verzoeker, zoals die volgt uit de arresten van de Raad van State, verduidelijkt. Immers, de Raad van State heeft geoordeeld dat de detachering van de verzoeker naar de interventie, beslist op 3 april 2008, in het rechtsverkeer kon blijven.

Beoordeling

5. De korpschef stelt vast dat de verzoeker op 3 april 2008 terecht naar de interventie gedetacheerd is. Hij is van oordeel dat die beslissing, die definitief een plaats in het rechtsverkeer verworven heeft, nog effecten kan sorteren na de vernietiging van de definitieve aanwijzing van de verzoeker vanaf 1 mei 2008. Daargelaten de vraag of de voorlopige dienstaanwijzing niet opgeslorpt werd door de definitieve beslissing van 30 april 2008 zodat zij na een vernietiging van die definitieve beslissing onmogelijk nog kan herleven -in welk geval de bestreden beslissing in ieder geval als een nieuwe vaststelling van de rechtstoestand van de verzoeker moet worden gezien-, kan de redenering van de korpschef in ieder geval slechts gevolgd worden in de mate hij de draagwijdte van de beslissing van 3 april 2008 niet verruimd heeft door de voorlopige aanwijzing voor de dienst interventie om te zetten in een definitieve aanwijzing.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de korpschef de verzoeker slechts voorlopig en “in afwachting van een definitieve beslissing” voor de dienst interventie heeft aangewezen. In die zin begrepen staat de verzoeker dan ook voor een beslissing met rechtsgevolgen die hij met een annulatieberoep en een vordering tot schorsing kan bestrijden.

V. Onderzoek van de vordering

6. Overeenkomstig artikel 17, §2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de verzoeker

7. De verzoeker stelt dat hij sinds 2004 in de dienst interventie wordt ingedeeld, dat zijn gezondheidsproblemen door het bestuur gekend zijn en dat zij een niet te herstellen nadeel vormen. Daarbij geeft het bestuur door zijn aanwijzing voor de interventie de indruk dat hij niet functioneert in de wijkwerking, hetgeen een psychologisch nadeel vormt. Hij wijst ook op het kluwen van beslissingen die omtrent zijn situatie bestaan, op de kosten die dat voor hem meebrengt en op de extra kosten die zijn afdeling naar de interventie tot op heden voor hem teweeg hebben gebracht.

Beoordeling

8. De verzoeker verwijst naar de lichamelijke gevolgen die de bestreden beslissing voor hem heeft. Hij blijkt daarmee te doelen op de verergering van de rugproblemen waarover hij zich bij het bestuur beklaagd heeft. Hij toont evenwel niet aan dat zijn situatie, in afwachting van een arrest over de vernietiging, daardoor onhoudbaar wordt.

Waar de verzoeker verwijst naar een financieel nadeel, toont hij niet aan dat zijn situatie buiten het gewone valt en dat het nadeel niet zal kunnen worden hersteld na een vernietigingsarrest.

De verzoeker verwijst ook naar een moreel nadeel. Ook wat dat betreft toont de verzoeker niet aan dat zijn situatie buiten het gewone valt en dat dit nadeel niet zal worden hersteld door een vernietigingsarrest. Bovendien mag, wat dit nadeel betreft, niet uit het oog verloren worden dat, zoals blijkt uit de feitelijke gegevens uiteengezet in het arrest nr. 199.971 van 25 januari 2010, aan de indeling, indertijd, van de verzoeker bij de interventiedienst, een klacht van de procureur des Konings en een intern onderzoek/overleg voorafging omtrent de wijze waarop de verzoeker zijn functie in de wijkwerking uitoefende.

Het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is niet aangetoond.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 maart 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche